

انجمن در مراکز درمانی

این جزوه از نشریات تایید شده کنفرانس خدمات عمومی انجمن است

انجمن الکلی های گمنام ® متشکل از زنان و مردانی است که تجربیات، نقاط قوت و امیدهای خود را با یکدیگر به اشتراک می گذارند تا بتوانند مشکلات مشترکشان را حل کنند و به دیگران کمک کنند تا از اعتیاد الکلی رهایی یابند.

- تنها شرط برای عضویت تمایل به کنار گذاشتن مشروب است. برای عضویت انجمن هیچ هزینه یا حق عضویتی دریافت نمی شود؛ ما از محل کمکهای خودمان خودکفا هستیم.
- انجمن به هیچ فرقه، مذهب، گروه سیاسی، سازمان یا موسسه ای تعلق ندارد؛ نمی خواهد در هیچ مناقشه ای وارد شود و از هیچ جنبشی نه حمایت می کند و نه با آن مخالفت می کند.
- هدف اصلی ما ماندن بر ترک خود و کمک به الکلی های دیگر برای رهایی است.

کپی رایت © توسط موسسه گریپ واین انجمن؛ بازنشر با اجازه

Copyright © ۱۹۶۱, ۱۹۸۷ Revised ۱۹۹۴

موسسه خدمات جهانی الکلی های گمنام

۴۷۵ Riverside Drive

New York, NY ۱۰۱۱۵

آدرس پستی: Box ۴۵۹, Grand Central Station

New York, NY ۱۰۱۶۳

www.aa.org

(۲۰M ۸/۱۳ (RP

انجمن در مراکز درمانی

"تجربیات عملی نشان می دهد که هیچ چیز به اندازه کار کردن فشرده با دیگر الکلی ها نمی تواند مصونیت از نوشیدن مشروب را تضمین کند. وقتی همه چیز با شکست مواجه می شود این روش موثر است."

- الکلیهای گمنام، ص. ۸۹

از جایی که انتقال پیام انجمن یکی از راههایی بود که به موسسان انجمن کمک کرد هوشیاری خود را حفظ کنند، الکلی های بسیار دیگری درک کرده اند که کار با الکلیهای دیگر در مراکز درمانی و اصلاحی، اهمیت بالایی برای هوشیاری خود آنها دارد. خلاصه ای از تجربه جمعی آنها در اینجا آورده شده است.

عرضه انجمن به الکلیهای درون مراکز درمانی به تقویت هوشیاری چگونه می تواند کمک

کند؟

بسیاری از اعضای هوشیار انجمن دریافته اند که بهترین درمان برای یک "الکلی ترک کرده" یا یک دوره خوددلسوزی افراطی، کار کردن با الکلی دیگری است که هنوز رنج می برد. دیدن بهبودی الکلیهای دیگر در هر زمانی، به همان اندازه ترک خودمان لذت بخش است.

برای پیدا کردن الکلیهایی که هنوز درمان نشده اند، چه جایی بهتر از گشتن در بیمارستانها یا دیگر مراکز ترک الکلیسم است؟ این ایده از خود انجمن قدمت بیشتری دارد.

در سال ۱۹۳۴، یکی از الکلیهای ترک کرده به نام بیل دابلو به تلاش خود برای کمک به الکلیهای بیمارستان تونز در نیویورک سیتی ادامه می داد. در آن زمان به نظر می رسید هیچ یک از آنها علاقه مند نباشند ولی بیل هوشیار باقی ماند.

حدود شش ماه بعد بیل دابلو و یک الکلی ترک کرده دیگر به نام دکتر باب اسمیت، از الکلی های بیمارستانی در آکرون اوهایو ملاقات کردند. علیرغم اینکه در ابتدا پس زده شدند ولی آنها به تلاش خود ادامه دادند تا از هوشیاری خودشان محافظت کنند. این کار موثر بود و بیل و دکتر باب به این ترتیب به موسسان واکنش زنجیره "کمک به یکدیگر" تبدیل شدند که امروز انجمن الکلیهای گمنام نام دارد.

از آن زمان در سراسر جهان صدها هزار نفر از اعضای انجمن، الکلیها را در چنین مکانهایی ملاقات کرده اند. انجام گام دوازدهم و پشتیبانی از الکلیهای بیمار - (در جایی که هستند) - از مدتها پیش یکی از مهمترین و فرخنده ترین راههای حفظ هوشیاری خودمان بوده است.

امروز، برخلاف دهه های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰، الکلیها می توانند در مراکز بسیار متنوعی خدمات درمانی حرفه ای دریافت کنند. اعضای انجمن عملاً می توانند پیام امید و درمان را به همه آنها منتقل کنند. همه بیمارستان های دولتی و خصوصی اغلب دارای واحدهای الکلیسم یا بخش های سمزدایی هستند. درمانگاههای همگانی، مراکز سمزدایی غیرپزشکی، بازگردان گاهها، مرکز توانبخشی، مراکز سلامت، آسایشگاهها و کلینیک های سرپایی الکلیها را درمان می

کنند. برخی از سازمان‌ها دارای ایستگاههای ترک الکل هستند. اقامتگاهها و سازمانهای خیریه از این دست معمولاً الکلی‌هایی دارند که به کمک نیاز دارند. پزشکان خصوصی، مددکاران اجتماعی، روانشناسان و روانپزشکان مراجعان زیادی دارند که با مشروب مشکل دارند.

بنابراین آن دسته از اعضای انجمن که می‌خواهند هوشیاری خود را تقویت کنند یا آنهایی که می‌خواهند در زندگی خود از لذت‌های انجمن بیشتر بهره‌مند شوند، به سادگی می‌توانند آن را بیابند. در بیمارستانها یا دیگر مراکز درمانی نزدیک شما الکلی‌های بیمار زیادی هستند.

بسیاری از ما در انجمن اطمینان داریم که چیزی با عنوان فعالیت‌های ناموفق گام دوازدهم وجود ندارد. اگر این فعالیت‌ها ما را هوشیار نگه می‌دارد، این یک موفقیت است. اگر الکلی دیگری درمان می‌شود، این یک مزیت فرعی است. تنها کاری که ما باید انجام دهیم این است که کانالی برای انتقال پیام انجمن باشیم. به نظر می‌رسد فقط تلاش برای کمک به یک الکلی دیگر برای ما معجزه می‌کند. در حالی که هر چیز دیگری محکوم به شکست است، این کار موفقیت به همراه دارد.

آیا مراکز درمانی حرفه‌ای واقعاً پذیرای انجمن هستند؟

جلسات انجمن در بسیاری از مراکز درمانی برگزار می‌شوند. آنها به طور کلی انجمن را برای بیماران خود سودمند می‌دانند.

اعضای انجمن چگونه با این مراکز درمانی همکاری می‌کنند؟

به شیوه‌های بسیار مختلف.

چیزی که در یک مکان موثر نیست می‌تواند در جای دیگری مناسب باشد. بیمارستان‌های بزرگ با دارا بودن بیماران با سابقه طولانی می‌توانند به روشهایی از کمک‌های انجمن بهره‌گیرند. ولی یک مرکز سمزدایی کوچک می‌تواند از خدمات کاملاً متفاوتی بهره‌گیرد.

بسته درمانی که از طریق دفتر خدمات عمومی عرضه می‌شود شامل یک کتاب کار، دستورالعمل‌ها، نمونه نامه‌ها، برنامه‌های پیشنهادی برای بیماران و حرفه‌ای‌ها و اطلاعات دیگری است که می‌تواند برای کمیته‌های مراکز درمانی محلی مفید باشد.

اگر محل شما کمیته درمانی ندارد شما می توانید آن را راه اندازی کنید. بعضی از کمیته های بیمارستانها و موسسات محلی و ناحیه ای ، همین کار را می کنند. جزوه "اعضای انجمن چگونه با متخصصان همکاری می کنند" به پرسشهای خاصی پاسخ می دهد که در قالب سنتهای انجمن عمل می کند. جزوه "پرسش و پاسخ درباره راهنما" پیشنهاداتی برای کمک به تازه واردهایی ارائه می کند که ممکن است تا حدودی در مراکز درمانی با انجمن آشنایی پیدا کرده باشند.

بررسی دقیق وضعیت هر محل ضروری است و اعضای انجمن دریافته اند که انجام این نوع از فعالیت های گام دوازدهم نیاز به انعطاف پذیری زیادی دارد. در بعضی از مکانها، کمیته درمان محلی و کمیته همکاری با جامعه متخصصان (اگر این کمیته وجود داشته باشد) با یکدیگر همکاری می کنند تا شکاف بین یک مرکز درمانی و یکی از گروههای انجمن را برطرف کنند. در برخی از نواحی یا مناطق انجمن کمیته های برطرف سازی شکاف یا رابط موقت دارند. نمی توان گفت فقط یک راه "درست" وجود دارد؛ ساز و کارهای مختلف و فراوانی می تواند بین موسسات و گروههای انجمن موثر باشد.

برای مثال یک مرکز درمانی فهرستی از بیماران قبلی خود را نگه می دارد که اکنون در انجمن هستند و الکل را ترک کرده اند. وقتی قرار است کسی مرخص شود این مرکز با یکی از بیماران قبلی خود تماس می گیرد و او به رابط "موقت" برای این بیمار تبدیل می شود که به تازگی مرخص شده است و به او کمک می کند در انجمن استقرار پیدا کند. یکی دیگر از این مراکز اعضای داوطلب انجمن را به خدمت می گیرد. بسیاری از اعضای مسئول انجمن خوشحال می شدند که به درخواستهای کمک این موسسه پاسخ دهند. عده ای دیگر ابتکار عمل را به دست گرفتند و خودشان به این مرکز رفتند تا پیام انجمن را انتقال دهند. به نظر می رسد هر دو روش کاملاً موثر است. اگر شما در نظر دارید رابط موقت شوید، لطفاً برای مطالعه دستورالعمل های پیشنهادی، به جزوه "پرکردن خلاء" مراجعه کنید.

به هر حال بیماران چنین مراکزی دچار مشکلاتی شده اند که مستقیماً ناشی از مصرف بیش از حد مشروبات الکلی است. چه داوطلبانه به آنجا مراجعه کرده باشند و چه کارفرما، قاضی یا خانواده آنها را مجبور کرده باشند. این چیزی نیست که در درجه اول اهمیت قرار داشته باشد.

آیا هر یکی از اعضای انجمن می تواند با هر بیماری ارتباط برقرار کند؟

مطمئناً نه. ولی این امکان وجود دارد که یکی از افراد آنجا با شما احساس راحتی کند یا شما بتوانید در کسی تمایل به ترک الکل در انجمن را به وجود آورید. شما می توانید به سوالی پاسخ دهید یا حداقل نشان دهید که پاسخی وجود دارد.

تجربه فوق العاده ای است که ماهها یا سالها بعد در یکی از جلسات معمول نشسته باشید و غریبه با لبخند وارد شود و بگوید: "شما مرا به خاطر نمی آورید ولی من شما را به خاطر دارم. زمانی که من در یک مرکز درمانی بودم شما از آنجا بازدید کردید. در آن زمان من آماده نبودم ولی چند ماه قبل من آنچه را شما گفته بودید به خاطر آوردم و به همین خاطر اکنون هوشیار هستم.

البته تا حد زیادی به این بستگی دارد که روی چه تعداد از اعضای انجمن می توان حساب کرد که وفادارانه به تعهداتی که به موسسات یا سازمان ها داده اند پایبند باشند. اگر رئیس یا مدیر بالینی با کمیته درمان تماس بگیرد و درخواست کند که یکی از جلسات انجمن در آن مرکز برگزار شود. تجربه نشان می دهد که اگر این کمیته اعضای داوطلب کافی برای انتقال پیام انجمن نداشته باشد، قول ندادن بهتر از اینست که قول بدهد و عمل نکند. بسیاری از کمیته های خدماتی محلی انجمن برای اطلاع رسانی، سخنرانی هایی درباره انجمن الکلیهای گمنام برگزار می کنند. مدت این جلسات را می توان با توجه به نیازهای آن مرکز کم و زیاد کرد. برنامه معمول یک جلسه، می تواند شامل نمایش یک یا چند فیلم از انجمن و سخنرانی یک یا چند تن از اعضای انجمن درباره اینکه "انجمن چه هست و چه نیست" باشد.

اعضای انجمن باید چه شرایطی داشته باشند تا بتوانند پیام انجمن را به مراکز درمانی انتقال دهند؟

۱. اندکی سابقه هوشیاری مناسب.

اینکه دقیقاً چه مدت، هیچ کس نمی تواند بگوید. بعضی از اعضای انجمن اندکی پس از ترک الکل به راحتی از پس این نوع فعالیتها برمی آیند به ویژه زمانی که یکی از اعضای باتجربه آنها را همراهی کند. ولی اعضای دیگر قبل از وارد شدن به این نوع فعالیت ها به زمان طولانی تری نیاز دارند.

۲. داشتن تجربه شخصی اعتیاد الکلی و درمان آن

مطمئنأً این مورد مهم ترین و یگانه شرطی است که ما باید داشته باشیم. نیازی نیست که خودتان بستری شده باشید تا بتوانید کارهای گام دوازدهم را برای کسی در یک مرکز درمانی انجام دهید. همچنین نیازی نیست که سابقه زندان داشته باشید تا بتوانید این پیام را به یک مرکز اصلاحی انتقال دهید.

مهم اینست دردی را که زمانی کشیده ایم و لذتی که اکنون پس از درمان احساس می کنیم با آنها به اشتراک بگذاریم.

۳. رویکرد حس مشترک

انجمن ما که متشکل از غیرحرفه ای هاست قاطعانه با سازمان یافتگی مخالف است. همانطور که اعضای انجمن می دانند ما در انجمن قانون یا رئیسی نداریم.

از سوی دیگر مراکز درمانی تخصصی باید کاملاً سازمان یافته باشند تا بتوانند کار خود را انجام دهند و شرایط قانونی مختلف را رعایت کنند. برای کسب مجوزهای لازم، کارکنان آنها باید آموزش حرفه ای داشته باشند. کارکنان آنها در انجام وظایف خود کوتاهی نمی کنند.

اکلیسم یک بیماری خطرناک است. وقتی ما پیام امید، تجربه و توانایی انجمن را انتقال می دهیم، می دانیم این یک کار جدی است.

۴. داشتن توافقی خوشایند

ما فقط این پیام را به الکلیهای در حال درمان عرضه می کنیم. اینکه فرد الکلی با این پیام چه برخوردی بکند به ما ربطی ندارد. ممکن است آن را نادیده بگیرد یا از آن استفاده کند. فرد الکلی باید برای انتخاب آزاد باشد و اگر این پیام مورد استفاده قرار گرفت مغرور نشویم یا اگر نادیده گرفته شد ناراحت یا ناامید نشویم.

۵. قابلیت پیروی از دستورات.

در انتقال پیام ما به مراکز درمانی اراده فردی ما حداقل به دو روش تابع مراجعی است:

اول اینکه در امور انجمن مرجع نهایی مطمئنأً خدایی دوست داشتنی است که خود را در وجدان گروهی تجلی می بخشد. گاهی ما باید به نفع انجمن و به نفع کسانی که تلاش می کنیم به آنها کمک کنیم کارهایی را برخلاف خواست خودمان انجام دهیم.

دوم اینکه مراکز درمان حرفه ای متصدی بیماران یا مراجعان خود است و مسئولیت آنها را برعهده دارد. اگر اعضای انجمن از قوانین و مقررات این مراکز تابعیت نکنند، ممکن است دوباره از آنها درخواست نشود که برگردند. بنابراین انتقال این پیام به این مکانها نیاز به شکیبایی و خویشتنداری دارد و باید به خاطر داشته باشیم که نیازی نیست ما سنت های خود را به خطر بیندازیم.

۶. اعتماد و اطمینان

زمانی که انجمن به موسسه یا سازمانی تعهدی می کند ما نمی توانیم با عمل نکردن به آن توافق انجمن خود را ناامید کنیم. ما به هر قیمتی تلاش می کنیم وفادارانه همه خدماتی را که با نام انجمن تعهد گردیده است به انجام برسانیم. ما تلاش می کنیم هیچ چیزی باعث نگردد ما خلف وعده کنیم.

اینکه مردم چه تصویری از انجمن دارند به ما بستگی دارد. اگر ما قابل اعتماد باشیم انجمن هم همانطور به نظر خواهد رسید. اگر قابل اعتماد نباشیم، باعث خواهد شد انجمن بد به نظر برسد. از آنجایی که رویه روابط عمومی انجمن بر پایه جذب است نه تبلیغ، پس این وظیفه هر یک از ماست که جذابیت سبک زندگی انجمن را منعکس کنیم.

۷. داشتن دانش گسترده ای از انجمن

اعضایی که تنها در یک یا دو جلسه از جلسات گروههای انجمن و در یک اجتماع حاضر بوده اند نمی توانند آشنایی گسترده ای با انجمن ما داشته باشند.

برای اینکه بهترین انتقال دهنده پیام انجمن باشید سعی کنید از دیگر گروههای محلی نیز بازدید کنید. علاوه بر این داشتن اطلاعات جامعی درباره نشریات و متون انجمن در انتقال پیام سودمند خواهد بود. هر چه درک ما از همه جنبه های انجمن (از جمله درک ما از میراثهای سه گانه: بهبودی، وحدت و خدمت) عمیقتر و گسترده تر باشد، چیزهای بیشتری برای عرضه به تازه واردهای رنج دیده خواهیم داشت.

۸. قابلیت ممارست در امور خودمان

انتقال این پیام به الکلیهای درون مراکز درمانی می تواند توانایی ما را در تمرکز بر هدف اولیه انجمن که "هوشیار ماندن و کمک به دیگر الکلیها برای دستیابی به هوشیاری" است، به چالش بکشد.

کار ما آموزش غیرالکلی ها درباره اعتیاد الکلی، دین، پزشکی یا هر چیز دیگری نیست. پیام انجمن از طریق به

اشتراک گذاشتن تجربه توانایی ها و امیدهای ما انتقال پیدا می کند. ما هیچ حقی نداریم سازمانهای تخصصی یا افراد را مورد انتقاد قرار دهیم یا به آنها بگوییم با الکی ها چگونه رفتار کنند یا نکنند. اینها جزو اهداف ما نیست. ما شخصاً اعتیاد الکی را تجربه کرده ایم که اکنون این تجربه را به همراه آنچه درباره درمان آن آموخته ایم، به اشتراک می گذاریم. درد و رنجهای ما و بهبودی کنونی ما می تواند برای الکیهایی که هنوز رنج می کشند مایه امیدواری ارزشمندی باشد. بالاتر از آن اینست که به اشتراک گذاشتن اینها بدون این که انتظار جبران داشته باشیم، هوشیاری خودمان را تقویت می کند.

چگونه با مراکز درمانی ارتباط برقرار کنیم؟

اینکه این فعالیت دقیقاً چگونه صورت می گیرد از جایی به جایی دیگر تفاوت می کند و از همین رو هر یک از ما باید بفهمیم سیستم محلی چگونه است. به طور کلی یکی از فرایندهای زیر مورد استفاده قرار می گیرد:

دفتر مرکزی محلی یا اجتماع میان گروهی شما. اینها جاهای خوبی برای شروع پرس و جو است. بسیاری از دفاتر مرکزی، کمیته های درمانی یا کمیته های موسسات دارند. آنها ترتیب برگزاری جلسات در این محیط ها را می دهند، برنامه ریزی می کنند اعضای انجمن با بیماران ملاقات کنند، اطمینان حاصل می کنند نشریات انجمن همیشه در دسترس باشد و می توانند برای الکی ها پس از مرخص شدن راهنما یا رابط موقت پیدا کنند.

اعضای این کمیته ها معمولاً با مراکز درمانی آن ناحیه آشنا هستند. آنها تلاش می کنند خطوط ارتباطی را باز نگه دارند مشکلات آن را رفع کنند تا از بروز مشکلات جلوگیری شود. آنها تلاش می کنند از دوباره کاری جلوگیری کنند و همه فعالیتهای انجمن را هماهنگ کنند تا انجمن به تعهداتش عمل کند.

هر یک از این کمیته ها امور خود را بر اساس سنتهای انجمن اداره می کند. دستورالعمل های انجمن برای کمیته های درمانی، بسته درمانی و مقالات درمانی صندوق ۴۵۹ (ارائه شده از سوی دفتر خدمات عمومی) بخشی از تجربیات انجمن در این زمینه ها را در اختیار می گذارد.

کمیته خدمات عمومی ناحیه شما در بسیاری از مکانهای این نهاد، کمیته های موسسات دارد که امور توضیح داده شده در بالا را انجام می دهند.

همچنین ممکن است یک کمیته محلی برای همکاری با جامعه متخصصان وجود داشته باشد که ضمیمه دفتر

مرکزی یا کمیته خدمات عمومی ناحیه باشد.

برای آشنا شدن با امور کمیته جامعه متخصصان، به راهنمای همکاری با جامعه متخصصان و جزوه "اگر شما متخصص هستید انجمن مایل است با شما همکاری کند" مراجعه نمایید. هر دوی این منابع از طریق دفتر خدمات عمومی ارائه می شود.

گروههای انجمن موجود در محل یا همسایگی شما در بسیاری از گروهها، موسسات یا نمایندگان مراکز درمانی، اعضای خود را درباره فعالیتهای انجمن در مراکز محلی مطلع می سازند. آنها اغلب جزوه ها و کتابهای انجمن و شماره های قدیمی گریپ و این را برای پزشکان مقیم جمع آوری می کنند یا برای خرید آنها پول جمع می کنند. آنها همچنین اعضا را تشویق می کنند در این نوع انتقال پیام مشارکت کنند. اگر گروه تعهدی به هر یک از سازمانهای تخصصی داشته باشد، موسسه یا نماینده مرکز درمانی اطمینان حاصل می کند این مسئولیت همیشه به انجام برسد. برای مثال ممکن است یکی از گروههای انجمن تصمیم بگیرد "پشتیبانی" برگزاری جلسات انجمن در یک مرکز درمانی را برعهده بگیرد.

شما می توانید در جزوه "گروههای انجمن" اطلاعات بیشتری درباره فعالیتهای نماینده مرکز درمانی یا موسسه بدست آورید.

خود شما

در نهایت همه امور انجمن برای به انجام رسیدن به عملکرد اعضای انجمن بستگی دارد. هیچ یک از کمیته ها، هیئت ها، دفاتر یا گروههای انجمن نمی توانند هیچ یک از اعضا را به کار وادار کنند یا مانع کارهای آنها شوند. این خود اعضای انجمن هستند که می گویند: "من مسئولم. هرگاه کسی، در جایی دستش را برای یاری گرفتن دراز می کند، می خواهم دستان انجمن همیشه آنجا حاضر باشد. و من به این دلیل مسئولم." بسیاری از شادترین افراد ترک کرده در انجمن بر اساس همین کلمات زندگی می کنند.

چه نوع جلساتی در مراکز درمانی برگزار می شوند؟

برگزاری دو نوع از جلسات انجمن در مراکز درمانی اعتیاد الکلی جزء راههای ساده و عملی معرفی بیماران به انجمن در زمانی می باشد که آنها هنوز در این مراکز هستند. شرایط محلی تعیین می کند کدام نوع برای بیماران در این

مراکز درمانی بهتر است.

جلسات گروهی و متداول انجمن:

تعداد قابل توجهی از گروههای انجمن محلی را در این مراکز درمانی اجاره می کنند و به همان شیوه ای عمل می کنند که دیگر گروهها در کلیساها، مدارس و غیره عمل می کنند. مزیت برگزاری جلسه در درون مراکز درمانی یا بیمارستانها این است که جلسات برای بیماران آن مراکز در دسترس تر می باشد.

همانطور که در شکل طولانی سنت سوم به وضوح بیان شده است "عضویت ما باید همه کسانی را که از اعتیاد الکلی رنج می برند دربر بگیرد. از اینرو ما هر کسی که تمایل به درمان داشته باشد را می پذیریم. همچنین عضویت در انجمن هیچ گاه نباید منوط به پرداخت هزینه یا هماهنگی با دیگران باشد. هر دو یا سه نفری که برای ترک الکل گرد هم جمع شوند می توانند خود را یکی از گروه های انجمن بدانند به شرطی که به عنوان یک گروه به جای دیگری وابسته نباشند."

گروههایی که در مراکز درمانی تشکیل جلسه می دهند دریافته اند بهترین کار این است که از نام مرکز درمانی به عنوان نام گروه استفاده نشود. استفاده از نام مرکز درمانی این تصور اشتباه را به وجود می آورد که انجمن آن مرکز را اداره می کند یا اینکه آن گروه توسط مرکز اداره می گردد.

جلسات انجمن در مراکز درمانی:

این جلسات با جلسات متداول گروههای انجمن متفاوت است.

اغلب اوقات حضور در این جلسات به مراجعان آن مرکز و اعضای کمیته درمانی محدود می شود که از آنها خواسته می شود این جلسات را اداره کنند یا ترتیبی بدهند اعضای بیرونی انجمن به عنوان سخنران یا هدایت کننده بحث در جلسه حاضر شوند. در برخی از جلسات، کارکنان مراکز به عنوان ناظر در این جلسات حاضر می شوند.

اداره کنندگان جلسات بیماران، اعضای انجمن هستند. آنها با هدایت شعور گروهی کمیته درمان انجمن قالب جلسه را مشخص می کنند. کنفرانس خدمات عمومی سال ۱۹۷۸ پیشنهاد کرد اعضای که به استخدام این مراکز درآمده اند نباید در این مراکز گروه تشکیل دهند.

سخنرانی های اطلاع رسانی انجمن برای بیماران یا متخصصان

اغلب از کمیته های درمانی درخواست می شود برای مراجعان یا متخصصان، برنامه های اطلاع رسانی درباره انجمن ارائه دهند. این یکی دیگر از روشهای انتقال پیام ما می باشد.

دو جزوه خدماتی مجزا وجود دارد که راهنمای پیشنهادی برای این سخنرانی های اطلاع رسانی است. این جزوه ها از طریق دفتر خدمات عمومی ارائه می گردد؛ نمونه ساده شده آن نیز در کتاب کار مراکز درمانی گنجانده است.

چگونه جلسات انجمن را در یک مرکز درمانی آغاز کنیم؟

اگر شما یک مرکز درمانی می شناسید که هنوز انجمن تماس موفق با آن نداشته است، با کمیته درمان یا موسسات محل خود تماس بگیرید. دفتر میان گروه یا دفتر مرکزی می تواند به شما کمک کند. اگر این کمیته ها وجود ندارد شما می توانید کمیته ای را تشکیل دهید.

گرد هم آوردن تعدادی از اعضای محکم و علاقه مند انجمن و صحبت کردن درباره آن از بهترین راههای شروع است. به این ترتیب شما خواهید فهمید روی چند نفر می توانید حساب کنید و هر یک از آنها برای چه کاری تمایل دارد. سپس لازم است که به طور کامل با مرکز درمانی آشنا شوید. از طریق بیماران قبلی مرکز می توانید اطلاعات زیادی کسب کنید.

سپس دو یا سه نفر از شما قرار ملاقاتی بگذارید و برای آشنایی رئیس آنجا را ببینید و آمادگی خود را برای ارائه خدمات اعلام کنید. (البته اینکه چه خدماتی ارائه شود به نوع مرکز بستگی دارد.) اطمینان حاصل کنید که همه اعضای انجمن می دانند باید فقط از طرف خودشان صحبت کنند و اینکه هیچ کس نمی تواند برای نمایندگی از یک گروه یا همه انجمن صحبت کند.

اگر مرکزی تصمیم بگیرد از کمکهای انجمن استفاده کند، بهتر است اعضای انجمن در ابتدا تعهدات زیادی را نپذیرند. مواظب باشید. شاید به این نتیجه برسید که فقط نام و آدرس و شماره تلفنهای خود را در اختیار آنها قرار دهید تا آنها بتوانند برای ملاقات با بیماران با شما تماس بگیرند.

گذاشتن تعدادی از نشریات انجمن و نسخه ای از گریپ واین نیز فکر خوبی است. شاید "اگر شما متخصص هستید،" "انجمن در جامعه شما،" انجمن در یک نگاه،" و "از اینجا مقصد ما کجاست؟" یا شاید حتی همین جزوه.

وقتی یک مرکز درمانی تصمیم می‌گیرد اجازه بدهد جلسات انجمن در آنجا برگزار شود، سپس این وظیفه ای اولین داوطلبان خواهد بود تا اطمینان حاصل کنند آن جلسات با وظیفه شناسی برگزار شود و همه اعضایی که به آنجا می‌روند قوانین آن مرکز درمانی را می‌دانند و از آنها پیروی می‌کنند.

اگر مرکز درمانی بیماران را تنها برای چند روز نگه می‌دارد، شاید در هفته به دو یا سه جلسه نیاز باشد. ولی اگر بیمارستان یا یک مرکز توانبخشی است که درمانی طولانی مدت ارائه می‌کند، ممکن است بیماران مجاز باشند در جلسات خارج از آنجا شرکت کنند و نیاز نباشد جلسات زیادی در آنجا برگزار شود.

در کنفرانس‌های اولیه با کارکنان مراکز درمانی، بسیار مهم است که اعضای انجمن به وضوح توضیح دهند چه کارهایی از دست انجمن بر نمی‌آید. فهرست زیر برگرفته از جزوه "انجمن در جامعه شما" می‌باشد.

انجمن الکلیهای گمنام

۱. عضوگیری نمی‌کند یا تلاش نمی‌کند کسی را متقاعد کند در حالی که آن شخص تمایل ندارد به انجمن بپیوندد.

۲. حضور اعضا یا سوابق آنها را ثبت نمی‌کند.

۳. در تحقیقات دخالت نمی‌کند یا از آنها پشتیبانی نمی‌کند.

۴. به "انجمنهای" نهادهای اجتماعی نمی‌پیوندد هر چند اعضای انجمن، گروهها و دفاتر خدماتی بارها با آنها همکاری می‌کنند.

۵. اعضایش را تعقیب نمی‌کند و سعی نمی‌کند آنها را کنترل کند.

۶. از تشخیص‌ها و پیش‌بینی‌های پزشکی یا روانپزشکی خودداری می‌کند.

۷. خدمات ترک الکل یا مراقبتی، بیمارستانی، دارویی یا هر نوع درمان پزشکی یا روانپزشکی ارائه نمی‌کند.

۸. خدمات مذهبی یا معنوی ارائه نمی‌کند.

۹. در آموزشها یا تبلیغات مربوط به الکل دخالت نمی‌کند.

۱۰. سرپناه، غذا، پوشش، کار، کمک مالی یا هر گونه خدمات رفاهی یا اجتماعی ارائه نمی‌کند. (البته گاهی به

صورت فردی، یکی از ما ممکن است به طور موقت برای یک تازه وارد سرپناه، لباس یا غذا فراهم کند ولی

این جزء خدمات انجمن نمی باشد.

۱۱. مشاوره خانوادگی یا شغلی ارائه نمی کند.

۱۲. برای هیچ یک از خدمات خود هزینه ای دریافت نمی کند یا کمکهای مالی منابع غیر انجمن را نمی پذیرد.

درس زیر که حاصل سالها تجربه است ارزش تکرار را دارد. آن دسته از اعضای انجمن که مسئول همکاری با مراکز درمانی یا برگزاری جلسات در آنها می باشند باید به طور کامل با قوانین آنجا آشنا باشند - یعنی قوانین ساعات ملاقات، تماس های تلفنی، بردن دخانیات، پیام، غذا یا هر چیز دیگری که برای بیماران به داخل مرکز، بیرون بردن پیام آنها و همه مقررات الزامی دیگر.

سپس همه این قوانین باید برای هر یک از اعضای انجمن که به این مراکز می روند به طور کامل توضیح داده شود. کسانی که تمایلی به یادگیری یا احترام به این قوانین ندارند گزینه های خوبی برای این نوع از فعالیتهای انجمن نمی باشند.

هر یک از اعضای مشارکت کننده در این فعالیتهای با خواندن کامل این جزوه سود خواهد برد.

همچنین ویدئوی "امید: انجمن الکلیهای گمنام" اصول انجمن را شرح می دهد و ابزار فوق العاده ای برای اعضای است که مدیران و کارکنان مراکز درمانی سخنرانی می کنند و پیام درمان را به بیماران انتقال می دهند. علاوه بر این، ویدئوها و فیلمهای غیرمحرمانه در فهرست نشریات در قسمت داخلی جلد جزوه های ما آورده شده است.

چند پیشنهاد ساده

بایدها و نبایدها

۱. باید - به دقت از تمام قوانین این مراکز پیروی کنید. اعضای انجمن مهمان مراکز درمانی هستند.

نباید - اعضای انجمن نباید متقاضی استثنائات یا امتیازات باشند یا با فریب کاری سعی کنند از سازمانی امتیاز

بگیرند.

۲. باید - باید اطمینان حاصل کنند هر یک از تعهدات انجمن مو به مو اجرا گردد.

نباید - نباید تعهداتی بدهند که از عهده آنها خارج باشد. عذر و بهانه معرف خوبی برای انجمن نیست بلکه وفای به عهد و نتیجه گیری معرف آن است.

۳. باید - خود را به انتقال صادقانه پیام درمان اعتیاد الکلی محدود کنید.

نباید - درباره درمان دارویی، روانپزشکی یا نظریات علمی مربوط به اعتیاد الکلی صحبت نکنند. اینها در حوزه های تخصصی قرار می گیرد. زندگی معنوی و شخصی ما باعث نمی شود در زمینه مذهب تخصص پیدا کنیم.

۴. باید - حداقل به اندازه ای که صحبت می کنید گوش بدهید. - با بیماران یا کارکنان درباره هیچ چیز بحث نکنید. با جر و بحث نمی توان دوست پیدا کرد.

۵. باید - با روح سنت های انجمن زندگی کنید.

۶. نباید - انتظار نداشته باشید هیچ یک از نهادهای تخصصی بر اساس سنتهای ما اداره گردد. آنها نمی توانند و نیاز ندارند چنین کاری بکنند.

۷. باید - به خاطر داشته باشید که از نظر افراد درون آن مرکز شما نماینده انجمن هستید. زبان، ظاهر، رفتار و خلق و خوی شما همگی بر ذهنیات دیگران درباره انجمن ما تاثیر می گذارد. رفتار شما می تواند این اطمینان را به وجود بیاورد که انجمن همیشه مورد استقبال قرار خواهد گرفت.

۸. نباید - به هیچ دلیل باعث نشوید که کارکنان یا بیماران یک سازمان از انجمن ناراضی باشند.

۹. باید - همیشه درباره نحوه کار انجمن تواضع خوشایندی داشته باشید.

۱۰. نباید - درباره انجمن فخرفروشی نکنید. اجازه بدهید نتایج انجمن برای ما صحبت کند.

۱۱. باید - به خاطر داشته باشید که شما "مسئولید." بیماران را از منافع پشتیبانی و برنامه رابط موقت که ممکن است در ناحیه شما موجود باشد، مطلع کنید.

۱۲. نباید - فقط پیام را به این مراکز منتقل نکنید و آن را رها کنید.

همین باید و نبایدهای پیشنهادی بارها به رابطه مشارکتی و صمیمی انجمن با متخصصان کمک کرده است.

وقتی یکی از اعضای انجمن مسئولیت برگزاری جلسات انجمن را در یک مرکز حرفه ای برعهده می گیرد، لازم است رابطه دوستانه و مداوم خود را با مسئولان آن مرکز حفظ کند تا از هر مشکلی پیش از بروز جلوگیری کند.

مسئولیت بقیه ما در ارتباط با مراکز درمانی چیست؟

مطمئناً قبل از اینکه بتوانیم کار دیگری بکنیم باید خودمان هوشیاری مناسبی داشته باشیم. ولی زمانی که در مسیر گام های دوازده گانه درمان شروع خوبی داشته باشیم، چیزهای زیادی برای عرضه به بیمارانی خواهیم داشت که در مراکز درمان الکلیسم بستری هستند.

برای مثال ما در کتابهای الکلیهای گمنام و انجمن بالغ می شود می توانیم ببینیم که ملاقاتهای ابی تی با بیل دابلویو چه کرد و در آکرون وقتی بیل دابلویو و دکتر باب با بیل دی "بستری در بیمارستان"، مرد شماره ۳ انجمن، ملاقات کردند چه اتفاقی افتاد.

همچنین می توانیم در فصل "کار با دیگران" کتاب بزرگ و در فصل گام دوازدهم کتاب گام های دوازده گانه و سنت های دوازده گانه با حکمتهای زیادی آشنا شویم.

ولی حتی اگر ما هرگز به هیچ نوع مرکز درمانی یا اصلاحی نزدیک نشده ایم، باز هم کارهای زیادی هست که می توانیم در گروههای خودمان انجام دهیم. صمیمی بودن با همه تازه واردها مهم است، حتی اگر بعضی از آنها به طور قابل درکی طرفدار مرکز درمانی خود باشند یا اعتیاد دوگانه ای داشته باشند و گفته های خود را به هدف اولیه ما محدود نکنند. اگر ما برای استقبال بی قید و شرط از آنها آماده نباشیم، ممکن است آنها برنگردند. پشتیبانی برای هموار کردن راه کمک مهم است. شاید گروه شما بخواهد برای مبتدیان جلساتی برگزار کند یا سعی کند ایده های دیگری را عملی کند که در یادداشت دفتر خدمات عمومی درباره "روبرویی با ورود اعضای جدید" آمده است - این یادداشت به طور مختصر راههایی را توضیح می دهد که گروهها از طریق آنها تازه واردهایی را مدیریت می کنند که از طرف دادگاه ها، مشاوران صنعتی، مراکز درمانی و امثال آن به آنها ارجاع داده شده اند.

چرا باید این کارها را انجام دهیم؟

ساده است.

اینها راههای خوبی برای قوی نگه داشتن هوشیاری خودمان است. "وقتی همه چیز با شکست مواجه می شود این روش موثر است."

منابع دیگر

اعضای انجمن می توانند منابع دیگری را درباره کمیته های مراکز درمانی در کتاب کار مراکز درمانی (FM-۴۰ I) و

بسته مراکز درمانی (FM-۴۰) بیابند. منابع دیگر شامل نشریات زیر می گردد:

- انجمن در مراکز درمانی (P-۲۷)
- بسته تخفیفی مراکز درمانی (P-۶۹)
- دستورالعمل ها: کمیته های مراکز درمانی (MG-۱۴)
- کمیته کنفرانس خدمات عمومی و تاریخچه و فعالیتهای برجسته مراکز درمانی (F-۷۴)

اطلاعات بیشتر را می توانید در منابع خدماتی زیر بیابید:

- تجربیات مربوط به نحوه روبرویی با ورود اعضای جدید (F-۱۴۲)
- سخنرانی: انجمن چه هست و چه نیست، برای مدیران مراکز درمانی و کارکنان متخصص (F-۱۲۶)
- سخنرانی: انجمن چه هست و چه نیست، برای مراجعان به مراکز درمانی اعتیاد الکلی (F-۱۲۸)

گام های دوازده گانه انجمن الکلی های گمنام

۱. ما پذیرفتیم که در برابر الکل اراده ای نداریم - که زندگی از کنترلمان خارج شده است.
۲. به این باور رسیده ایم که نیرویی فراتر از خودمان می تواند سلامتی را به ما بازگرداند.
۳. تصمیم گرفتیم تا اراده و زندگی خود را در جهت خواست خدا قرار دهیم، خدایی که خومان او را درک می کنیم.
۴. با جستجو و بدون ترس، فهرستی از اخلاقیات خود تهیه کردیم.
۵. ماهیت حقیقی اشتباهات خود را به خدا، خودمان و یک نفر دیگر اقرار کردیم.
۶. خود را به طور کامل آماده نمودیم تا خداوند همه این معایب شخصیت ما را رفع کند.
۷. خاشعانه از او خواستیم نقاط ضعف ما را از بین ببرد.
۸. فهرستی از تمام کسانی که به آنها آسیب زده بودیم تهیه نمودیم و بر آن شدیم تا همه آنها را جبران کنیم.
۹. تا جایی که امکان داشت، مستقیماً بدی هایی که در حق این افراد کرده بودیم جبران کردیم مگر در مواردی که می دانستیم این کار به آنها یا دیگران آسیب می رساند.
۱۰. به تهیه فهرست شخصی خطاها ادامه دادیم و هر گاه اشتباهی کردیم فوراً آن را می پذیرفتیم.
۱۱. با نیایش و عبادت به دنبال بهبود رابطه آگاهانه با خدا بودیم خدایی که خومان او را درک می کنیم، و از او فقط درک اراده او برای ما و قدرت انجام آن را طلب می کردیم.
۱۲. پس از پشت سر گذاشتن این گام ها و رسیدن به بیداری معنوی، تلاش نمودیم این پیام را به الکلی های دیگر انتقال دهیم و این اصول را در تمام امور زندگی خود اجرا کنیم.

سنت های دوازده گانه انجمن الکلی های گمنام

۱. سعادت عمومی ما در اولویت قرار دارد؛ درمان فردی به وحدت انجمن بستگی دارد.
۲. برای هدف گروهی ما فقط و فقط یک صاحب اختیار تام وجود دارد، یعنی خدایی دوست داشتنی که می تواند خود را در شعور گروهی تجلی دهد. رهبران ما چیزی جز خدمتگزارانی قابل اعتماد بیش نیستند؛ آنها حاکمیت ندارند.
۳. تنها شرط برای عضویت تمایل به کنار گذاشتن مشروب است.
۴. هر گروه باید به جز در مواردی که بر گروههای دیگر یا بر مجموعه انجمن تاثیر می گذارد، مستقل باشد.
۵. هر گروه فقط و فقط یک هدف اولیه دارد، یعنی انتقال پیام انجمن به الکلی هایی که هنوز از اعتیاد الکلی رنج می برند.
۶. گروههای انجمن هرگز نباید از مراکز یا نهادهای غیر انجمن حمایت کرده یا آنها را تایید نمایند یا از طرف انجمن اقدامات آنها را تایید نمایند تا مبدا مشکلات مالی، مالکیت و اعتبار ما را از هدف اصلی مان باز دارد.
۷. هر یک از گروههای انجمن باید به طور کامل خودکفا باشند، و از دریافت کمکهای خارج انجمن اجتناب کنند.
۸. انجمن الکلی های گمنام باید برای همیشه غیرحرفه ای باقی بماند ولی مراکز خدماتی ما می توانند کارکنانی استخدام کنند.
۹. انجمن هرگز نباید به معنای حقیقی کلمه سازمان یافته شود؛ ولی می توانیم هیئت ها و کمیته های خدماتی تشکیل دهیم که مستقیماً مسئول کسانی باشند که به آنها خدمت رسانی می کنند.
۱۰. انجمن الکلی های گمنام در مسائل بیرون از خود هیچ اظهار نظری نمی کند؛ از اینرو هیچ گاه نباید وارد مناقشه های عمومی شود.
۱۱. رویه روابط عمومی ما بر پایه جذب است نه تبلیغ؛ ما همیشه باید گمنامی فردی را در سطح مطبوعات، رادیو، و فیلم ها حفظ کنیم.

۱۲. گمنامی زیربنای معنوی همه سنت های ماست و همیشه به ما یادآوری می کند اولویت اصول بالاتر از شخصیت هاست.

راهکارهای دوازده گانه برای خدمات جهانی

۱. مسئولیت نهایی و اختیار تام خدمات جهانی انجمن همیشه باید در اختیار شعور جمعی کل مجموعه انجمن باشد.
۲. کنفرانس خدمات عمومی انجمن تقریباً برای همه اهداف، به فریاد رسا و شعور کارآمد کل مجموعه ما در زمینه امور جهانی، تبدیل شده است.
۳. به منظور داشتن رهبری موثر، ما باید به هر یک از عناصر انجمن - کنفرانس، هیئت مدیره خدمات عمومی و موسسات خدماتی آن، کارکنان، کمیته ها و مدیران - طبق سنت "حق تصمیم گیری" اعطا کنیم.
۴. در همه سطوح مسئولیتی ما باید طبق سنت "حق مشارکت" را حفظ کنیم و متناسب با مسئولیت هایی که هر فرد بر عهده دارد، حق رای داشته باشد.
۵. در تمامی ساختار ما باید طبق سنت "حق استیناف" در همه جا فراگیر باشد تا نظر اقلیت شنیده شود و شکایات فردی با دقت بررسی گردد.
۶. کنفرانس تایید می کند که ابتکار عمل اصلی و مسئولیت عملی بیشتر مسائل خدمات جهانی باید در اختیار اعضای معتمد کنفرانس باشد که به عنوان شورای خدمات عمومی فعالیت می کنند.
۷. منشور و آیین نامه های شورای خدمات عمومی ابزارهایی قانونی هستند که به معتمدان قدرت مدیریت و انجام امور خدمات جهانی می دهد. منشور کنفرانس یک سند قانونی محسوب نمی شود؛ این منشور برای کارآمدی نهایی به سنتها و صندوق انجمن متکی است.
۸. معتمدان طراحان و مجریان اصلی سیاست های کلی و امور مالی هستند. آنها وظیفه سرپرستی همه خدمات مجزا و همیشه فعال را بر عهده دارند و این قدرت را از طریق حق انتخاب مدیران همه این نهادها اعمال می کنند.
۹. رهبری مناسب خدمات در همه سطوح برای کارایی و امنیت آینده ما ضروری است. رهبری اولیه خدمات جهانی که زمانی بر عهده موسسان انجمن بود لزوماً باید بر عهده معتمدان قرار گیرد.
۱۰. هر یک از مسئولیتهای خدماتی باید با اختیارات خدماتی متناسب با آن تطابق داشته باشد و دامنه این

اختیارات هم کاملاً مشخص باشد.

۱۱. معتمدان باید همیشه بهترین کمیته ها، مدیران خدماتی موسسات، مدیران اجرایی، کارکنان و مشاوران را در اختیار داشته باشند. فرایندهای چینش، تعیین صلاحیت و انتصاب و حقوق و وظایف باید همیشه با توجه زیاد صورت بگیرد.

۱۲. کنفرانس باید از روح سنت های انجمن پیروی کند و مراقب باشد تا هیچ گاه به مسند ثروت و قدرت تبدیل نشوند؛ داشتن بودجه ها و ذخایر اجرایی کافی همیشه در راس اصول اقتصادی آن قرار داشته باشد؛ هیچ یک از اعضای خود را بدون صلاحیت بر دیگران مسلط نکند؛ همه تصمیمات مهم خود را با گفتگو، رای گیری و هرگاه امکان داشته باشد به اتفاق اکثر آرا اتخاذ نماید؛ هیچ گاه با اقدامات خود در حق افراد ستم نکند و باعث انگیزش مناقشات عمومی هم نگردد؛ اینکه هرگز بر کسی حکومت نکند، و همانند اجتماعی که به آنها خدمت می کند، در فکر و عمل دموکراتیک باقی بماند.

نشریات انجمن

فرم های سفارش از طریق

دفتر خدمات عمومی انجمن الکلی های گمنام ارائه می گردد.

Box ۴۵۹, Grand Central Station, New York, NY ۱۰۱۶۳

کتابها

الکلی های گمنام (در نسخه های معمولی، قابل حمل، با چاپ درشت و فشرده جیبی)

انجمن الکلی های گمنام بالغ می شود

گام های دوازده گانه و سنت های دوازده گانه

(در نسخه های معمولی، جلد کاغذی، با چاپ درشت، جیبی و هدیه موجود است)

تجربه، نیرو و امید

انجمن از نگاه بیل (در نسخه های معمولی و جلد کاغذی)

دکتر باب و پیش کسوتان خوب

"منتقل کن"

بازتابهای روزانه

کتابچه ها:

به باور رسیدن

هشیارزیستن

انجمن در زندان: از زندانی به زندانی

جزوه ها:

سوالات رایج درباره انجمن.

سنت انجمن - پیدایش

روحانیون از انجمن می پرسند.

سه صحبت با جوامع پزشکی توسط بیل دابلیو

انجمن الکلی های گمنام به عنوان منبعی برای متخصصان مراقبت های بهداشتی

انجمن در جامعه شما

آیا انجمن برای شماست؟

آیا انجمن برای من است؟

این انجمن است.

آیا در محل کار شما الکلی می شناسید؟

آیا فکر می کنید شما متفاوت هستید؟

انجمن برای الکلی های سیاه پوست و آمریکایی آفریقایی ها

پرسش و پاسخ درباره راهنما

انجمن برای زنان

انجمن برای بومیان آمریکای شمالی

انجمن و الکلی های همجنس باز

انجمن برای الکلی های مسن-هیچ وقت دیر نیست

مقاله جک الکساندر

جوانان و انجمن

انجمن و خدمات نظامی

اعضای انجمن-داروها و مواد مخدر دیگر

آیا یک فرد الکلی می شناسید؟

در انجمن

گروههای انجمن

یادداشتی برای یک زندانی

راهکارهای دوازده گانه مصور سنت های دوازده گانه مصور

با دوستانمان صمیمی باشیم

اعضای انجمن چگونه با هم همکاری می کنند

انجمن در مراکز اصلاحی

پیامی برای متخصصان اصلاحی

انجمن در مراکز درمانی

جبران کمبودها

اگر شما متخصص هستید

پیمایش عضویت انجمن

دیدگاه اعضا درباره انجمن الکلی های گمنام

مشکلاتی علاوه بر الکل

درک گمنامی

موسسان انجمن الکلی های گمنام

سخنرانی در جلسات غیر انجمن

خلاصه راهنمای انجمن

یک تازه وارد می پرسد

آنچه برای جو اتفاق افتاد برای آلیس هم اتفاق افتاد

(دو جزوه تمام رنگی و به شیوه کتابهای کاریکاتوری)

نوجوانان؟ (یک جزوه کاریکاتوری برای نوجوانان)

حتما از نشستن داخل سلول بهتر است (یک جزوه مصور برای زندانیان)

ویدئوها

انجمن - دیدگاه درونی

ویدئوهای انجمن برای جوانان

امید: انجمن الکلیه‌های گمنام

حتما از نشستن داخل سلول بهتر است

انتقال پیام به خارج از این دیوارها

دفتر خدمات عمومی شما

گریپ واین ساختار خدمات عمومی

نشریات دوره ای

گریپ واین انجمن (ماهنامه)

لا وینا (دو ماهانه)